

zondag 17 mei 2026, 10:00 uur

Ps. 66: 1, 4

Ps. 27: 2, 7

Ps. 99: 1, 6, 8

Hebreeën 9: 1 - 12

Hebreeën 9: 24 - 26

Ps. 85: 3, 4

WKL 77

WKL 185

Ps. 66: 1, 4

Juich, aarde, juich met blijde galmen

Den groten Schepper van 't heelal;

Zing d' eer Zijns naams met dankb're psalmen;

Verhef Zijn roem met lofgeschal.

Zeg: "O hoe vrees'lijk zijn Uw werken!

Gij doet Uw wijdgeduchte kracht,

O God, aan al Uw haters merken,

Die veinzend buigen voor Uw macht."

Looft, looft den HEER der legerscharen,

O volken, heft een lofzang aan;

Hij wil ons in het leven sparen,

Ons hoeden op de steilste paân,

Voor wank'len onzen voet bevrijden.

Gij hebt ons voor een tijd bedroefd,

En ons gelouterd door het lijden,

Gelijk het zilver wordt beproefd.

Ps. 27: 2, 7

Eén ding slechts kan ik van den Heer verlangen,
dit ene: dat zijn gunst mij eenmaal geev'
Hem dagelijks te loven met gezangen,
te wonen in zijn huis zo lang ik leef!
Hoe lieflijk straalt zijn schoonheid van omhoog.
Hier weidt mijn ziel met een verwonderd oog,
aanschouwende hoe schoon en zuiver is
zijn licht, verlichtende de duisternis.

O als ik niet met opgeheven hoofde
zijn heil van dag tot dag verwachten mocht!
O als ik van zijn goedheid niet geloofde,
dat Hij te vinden is voor die Hem zoekt!
Wees dapper, hart houd altijd goede moed!
Hij is getrouw, de bron van alle goed!
Wacht op den Heer, die u in zwakheid schraagt,
wacht op den Heer en houd u onversaagd.

Ps. 99: 1, 6, 8

God, de HEER, regeert; Beeft, gij volken, eert,
Eert Zijn hoog bestel, Die bij Israël
Tussen Cherubs woont, En Zijn grootheid toont;
Dat zich d' aard bewege; Hij is Isrels zege.

Uit Zijn heiligdom, In een wolkkolom,
Heeft Hij Zijne wet Bij hen ingezet,
Die door 's HEEREN kracht, Van hen werd volbracht.
't Nakroost der Hebreeuwen Volge dit all' eeuwen.

Geeft dan eeuwig' eer Onzen God en HEER;
Klimt op Sion, toont Eerbied, waar Hij woont,
Waar Zijn heiligheid Haren glans verspreidt:
Heilig toch en t' eren Is de HEER der heren.

Hebreeën 9: 1 - 12

De onvolmaaktheid van offers onder het Oude Testament

9 ¹ Nu had ook het eerste *verbond* verordeningen voor de ere dienst en het aardse heiligdom.

² Er was immers een tabernakel ingericht en in het eerste *gedeelte daarvan* was de kandelaar en de tafel met de toonbroden. Dat werd het heilige genoemd.

³ Maar achter het tweede voorhangsel was *het gedeelte van* de tabernakel dat het heilige der heiligen werd genoemd,

⁴ met een gouden wierookvat en de ark van het verbond, die geheel met goud overtrokken was. In deze *ark* lagen de gouden kruik met het manna en de staf van Aäron, die gebloeid had, en de *stenen* tafelen van het verbond.

⁵ En boven op deze *ark* waren de cherubs van *Gods* heerlijkheid, die het verzoendeksel overschaduwden. Over deze dingen zullen wij nu niet stuk voor stuk spreken.

⁶ Dit alles was dus zo ingericht. In het eerste *deel van de* tabernakel gingen de priesters voortdurend binnen om de diensten te volbrengen.

⁷ In het tweede *deel* echter *ging* alleen de hogepriester eenmaal per jaar binnen, niet zonder bloed, dat hij voor zichzelf offerde en voor de afdwalingen van het volk.

⁸ *Daarmee* maakte de Heilige Geest dit duidelijk dat de weg naar het heiligdom nog niet openbaar gemaakt was, zolang de eerste tabernakel nog in gebruik was.

⁹ Deze was een zinnebeeld voor de tegenwoordige tijd. In

overeenstemming daarmee werden er gaven en slachtoffers geofferd die niet in staat waren om hem die de dienst verrichtte, wat zijn geweten betreft tot volmaaktheid te brengen.

10 *Het betrof hier* alleen voedsel en dranken en verscheidene wassingen, vleselijke verordeningen, die opgelegd waren tot op de tijd van *de* betere orde.

De volmaaktheid van het offer van Christus

11 Maar toen is Christus verschenen, de Hogepriester van de toekomstige *heils* goederen. Hij is door de meerdere en meer volmaakte tabernakel *gegaan*, die niet met handen is gemaakt, dat is: die niet van deze schepping is.

12 Hij is niet door bloed van bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed eens en voor altijd binnengegaan in het heiligdom en heeft *daardoor* een eeuwige verlossing teweeggebracht.

Hebreeën 9: 24 - 26

24 Want Christus is niet binnengegaan in het heiligdom dat met handen gemaakt is en dat een tegenbeeld is van het ware, maar in de hemel zelf, om nu voor het aangezicht van God te verschijnen voor ons,

25 en dat niet om Zichzelf dikwijls te offeren, zoals de hogepriester elk jaar in het heiligdom binnengaat met bloed dat niet van hemzelf is.

26 Want dan had Hij vanaf de grondlegging van de wereld dikwijls moeten lijden. Maar nu is Hij bij de voleinding van de eeuwen eenmaal geopenbaard om de zonde teniet te doen door het offer van Zichzelf.

Ps. 85: 3, 4

Bij wie Hem vrezen is zijn heil geplant.
Zijn heerlijkheid zal wonen in dit land,
het heilig land waar goedheid trouw ontmoet,
het recht de vrede met een kus begroet;
de trouw die uit de aarde opwaarts schiet,
het recht dat uit de hemel nederziet.
De velden deelt Hij van zijn overvloed,
de Here die ons zegent met zijn goed.

Waar Hij ook gaat, de vrede gaat Hem voor,
liefde en trouw ontspruiten in zijn spoor.
Gerechtigheid is voor zijn aangezicht,
zij bloeit alom waar Hij zijn voetstap richt.

WKL 77

Wij knielen voor uw zetel neer,
wij, Heer, en al uw leden,
en eren U als onze Heer
met lied'ren en gebeden.
Dat alle macht, hoe hoog, hoe groot,
voor U, o Godsgetuige,
O eerstgeboorne uit de dood
zich diep ootmoedig buige.

Die ons, gereinigd door uw bloed,
tot priesters hebt verheven,
en ons de hoge rang, de moed
van koningen gegeven,
U zij de roem, U zij de lof,
U d'eerkroon opgedragen!
Geheel de aard' en 't hemelhof
moet van uw eer gewagen.

U, die als Heer der heerlijkheid
verrees tot heil der volken,
verwachten wij in majesteit
eens weder op de wolken.
Ja, halleluja, zie, Hij komt!
Juich, mensen, engelen samen
met vreugd, waar alles bij verstomt.
Juich allen! Amen, amen.

WKL 185

Al heeft Hij ons verlaten,
Hij laat ons nooit alleen.
Wat wij in Hem bezaten
is altijd om ons heen
als zonlicht om de bloemen
een moeder om haar kind.
Teveel om op te noemen
zijn wij door Hem bemind.

Al is Hij opgenomen,
houd in herinnering,
dat Hij terug zal komen,
zoals Hij van ons ging.
Wij leven van vertrouwen,
dat wij zijn majesteit
van oog tot oog aanschouwen
in alle eeuwigheid.